

## การรับรู้และเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษของอีสานตอนบน Recognition and prepare a Special Economic Development Zone of the Upper Northeast

จักรวาล วงศ์มณี\*

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Jakawan Wongmanee\*

Faculty of Humanities and Social Sciences, UdonThani Rajabhat University

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้การก้าวสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษของประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่ อีสานตอนบน และเพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมการก้าวสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษของประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่ อีสานตอนบน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่ อำเภอเมือง จ.มุกดาหาร โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป คือ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุ 21-40 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัท/ลูกจ้างผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้และเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษของจังหวัดมุกดาหาร คือ ด้านการลงทุน การเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา การย้ายถิ่นฐานการผลิต การสร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนา Brand Thailand การสร้างพันธมิตรทางธุรกิจในประเทศอาเซียน ศึกษาการสนิยมและแนวโน้มความต้องการของผู้บริโภค สินค้าและบริการ ต้นทุนและคุณภาพ และพัฒนาบุคลากรในองค์กร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการรับรู้และเตรียมความพร้อมในทุกๆด้าน รองลงมาคือ มีการรับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม และไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อมตามลำดับ

**คำสำคัญ :** การรับรู้ , การเตรียมความพร้อม , เขตเศรษฐกิจพิเศษ

## Abstract

The purposes of the research are 1) to study on the perception of special economic zone progression of the population in the area of North-east area, and 2) to study the preparation to be one of the special economic zone of the population in the upper North-east area. The sampling is the population in Muang district, Mookdahan province. The research instrument is the questionnaire to collect data.

The result of the research from the respondents of female in the age between 21 – 40 years old whose in the bachelor degree level, and the company officers/employee. The data analysis highlights that the perception of special economic zone and the preparation to be one of the special economic zone of the population in Mookdaharn in investment, politics and the stability, economy, education, moving production bases, the value-added products and the development of Brand Thailand, the economic partnership of ASEAN, and to investigate the taste and the trend of demanding of of the customers, especially in consuming the products and services, the investment budget and the quality of the organizational officers. Most of the respondents aware and they are prepared in all dimensions. The others do aware of special economic zone but they are not ready, and the respondents who do not both aware and not yet prepared.

**Keyword :** Recognition , prepare ,Special Economic Development Zone

## บทนำ

จากการที่ประเทศไทยจะเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ในปี 2558 เพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนดังกล่าวรัฐบาลได้มีนโยบายที่จะจัดตั้ง “เขตเศรษฐกิจพิเศษ” ในจังหวัดต่างๆ ตามแนวชายแดน ได้แก่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย และจังหวัดมุกดาหาร เป็นต้น

อีสานตอนบน คือ จังหวัดมุกดาหารจะก้าวเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ เป็นจังหวัดที่มีความพร้อมที่จะเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ทั้งทำเลที่ตั้ง ซึ่งอยู่ในจุดเส้นระเบียบเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก-ตะวันออก ที่จะเชื่อมโยงไปประเทศเพื่อนบ้าน ลาว เวียดนาม และจีนตอนใต้ ต่อเนื่องไปยังท่าเรือต่างๆ ในประเทศเวียดนาม เชื่อมโยงในทวีปต่างๆ ทั่วโลก จังหวัดมุกดาหาร ก็ได้เตรียมการในส่วนต่างๆ ล่วงหน้าพอสมควร ทั้งการทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชน การประชุมเตรียมความพร้อมของส่วนราชการทั้งหอการค้า สภาอุตสาหกรรม ให้ได้ทราบถึงเขตเศรษฐกิจพิเศษว่า จะต้องการเตรียมความพร้อมที่จะทำความเข้าใจกับภาคเอกชนและนักลงทุนทั้งหลายว่า มีความต้องการที่จะได้รับสิทธิพิเศษในการลงทุนด้านใดบ้าง

จังหวัดมุกดาหาร ได้ประสานเตรียมการเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะการคมนาคม โดยถนนที่มุ่งหน้ามายังมุกดาหาร สามารถมาได้หลายทางทุกภูมิภาคได้โดยง่าย เส้นทางภายในประเทศที่มาจากภาคเหนือ ภาคตะวันออก และภาคกลาง นอกจากนี้ก็ยังเชื่อมโยงไปประเทศเพื่อนบ้านตามถนนหมายเลข 9 ของ สปป.ลาว”

นายธนโชติ โชติบุญศักดิ์ นักธุรกิจชาวมุกดาหารให้ทรรศนะว่า สำหรับเขตเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดมุกดาหาร ก็มีความคึกคักในเรื่องการลงทุน โดยเฉพาะเรื่องอสังหาริมทรัพย์ต่างๆ ก็จะเกิดขึ้นมากมาย มุกดาหารควรจะเน้นหนักเรื่องของโลจิสติกส์ คลังสินค้าและบริการ จะเป็นหัวใจหลักของการทำธุรกิจต่อไป

แตกต่างกับด่านแม่สอด และด่านอรัญประเทศ ตรงนั้นเขาใช้แรงงานต่างด้าวเป็นหลัก ส่วนมุกดาหารเป็นเรื่องของการส่งสินค้าออก ฉะนั้นในส่วนของการลงทุน โดยเฉพาะนักลงทุนจากต่างจังหวัด ต่างถิ่นเข้ามาลงทุน ตั้งแต่ต้นปีที่ผ่านมา มีการสร้างตึก อาคารพาณิชย์ค่อนข้างมาก และหลายโครงการ จำนวนโครงการที่ขึ้นมาราคาค่อนข้างสูง

ส่วนธุรกิจที่น่าสนใจก็เป็นเรื่องของการบริการ สถานที่พัก คลังสินค้า ธุรกิจท่องเที่ยว บรรจภัณฑ์ ส่วนนักธุรกิจท้องถิ่นก็คงได้รับผลกระทบด้วย และได้ผลประโยชน์ด้วย ผลประโยชน์คือ รับสิ่งใหม่ๆ โอกาสใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้นและเข้ามาเห็นช่องทางการค้า

จริงๆ แล้วตอนนี้กำลังมีปัญหา เพราะมีธุรกิจขนาดใหญ่เข้ามาในจังหวัดมุกดาหารค่อนข้างมาก เช่น ห้างค้าปลีก ค้าส่งก่อสร้าง ซึ่งทำให้นักธุรกิจท้องถิ่นหลายรายประสบปัญหาในการแข่งขัน

ดังนั้น พวกเราต้องเร่งปรับตัว สำหรับนักลงทุนใหม่ที่จะเข้ามาหลายกลุ่มจะเน้นหนักในเรื่อง การบริการ ตั้งแต่ต้นปีที่ผ่านมา โรงแรมมีเปิดใหม่อีก 2,000 ห้อง จากเดิมที่มีอยู่แล้ว 3,000 ห้อง ค่อนข้างมาก ปลายปีนี้น่าจะมีห้างค้าปลีกขนาดใหญ่เปิดอีก 2 แห่ง ซึ่งมีทั้งผลดี และผลเสีย หากต้องการอยู่รอด ธุรกิจท้องถิ่นต้องปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

จังหวัดมุกดาหาร มีรายได้ค่าเฉลี่ยต่อคนเป็นอันดับที่ 4 ของภาคอีสาน รายได้ประชากรอยู่ที่ 60,000 บาท/คน ซึ่งค่อนข้างต่ำ รายได้ผลิตภัณฑ์ของเกษตรกรประมาณ 2 หมื่นล้านบาท มีอ้อย ยางพารา ข้าว มันสำปะหลัง ธุรกิจรายย่อยที่ได้รับผลกระทบปิดตัวไปแล้วหลายราย ประสบปัญหาต้นทุน และการแข่งขัน

ส่วนเรื่องของเขตเศรษฐกิจพิเศษ จะได้รับสิทธิพิเศษในส่วนของการภาษีอากร และการบริการแบบเบ็ดเสร็จ การปล่อยสินค้าข้ามแดนอาจจะเป็นจุดใดจุดหนึ่ง อนาคตอันใกล้ก็ต้องเสนอตำบลในรอบเมืองให้ร่วมกับเทศบาล เพื่อยกฐานะเป็นเทศบาลนคร จะได้มีความชัดเจนเรื่องงบประมาณพัฒนามากขึ้น

ส่วนแรงงานต่างด้าวปัจจุบันแรงงานต่างด้าวจะเดินทางเข้ามาในไทย มี 2 แบบ คือ ขอวีซ่าเข้ามาทำงานถูกต้อง โดยผ่านบริษัทจัดหางาน การลักลอบเข้ามา และก็มีขึ้นทะเบียน ตอนนี้ทางหอการค้าได้เสนอการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว ให้เป็นข้อตกลงระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด กับเจ้าแขวง โดยไม่ต้องเกี่ยวข้องกับกระทรวงการต่างประเทศ ให้ออกหนังสือผ่านแดน 30 วัน ให้สามารถผ่านแดนเข้ามาได้ สะพานมิตรภาพไทย-ลาว 2 เปิด 6 โมงเช้า ปิด 4 ทุ่ม

แรงงานสามารถผ่านแดนเข้ามาแบบเข้าเช้า กลับเย็นได้ ปัญหาแรงงานเป็นปัญหาที่หนักใจ มุกดาหารเป็นจังหวัดเล็ก มีประชากร 350,000 คน ดังนั้น การนำแรงงานต่างด้าวเข้ามาเป็นประเด็นที่มองข้ามไม่ได้สำหรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ขณะที่เรื่องของโลจิสติกส์ ก็เป็นประเด็นใหญ่ เพราะว่า 5 จังหวัด 6 ด้านเขตเศรษฐกิจพิเศษ จะมี 2 รูปแบบ ที่ด้านมุกดาหาร กับด้านสะเดา จะเหมือนกัน คือ ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม จะอยู่จังหวัดอื่นๆ สินค้าทางภาคใต้ก็จะออกทางด้านสะเดา ไปขึ้นเรือที่ปีนัง ทำให้การค้าชายแดนสะเดาสูง เหมือนกับมุกดาหาร สินค้าทุกอย่างก็มาทางอื่น ประมาณ 90% ที่มาผ่านด้านมุกดาหาร

อย่างไรก็ตาม เมื่อ จ.มุกดาหาร เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษแล้ว ถนนก็ต้องพัฒนาเป็น 4 เลน หัวใจของเขตเศรษฐกิจพิเศษ คือ การลดต้นทุนการขนส่ง ประเทศไทยต้นทุนขนส่งอยู่ประมาณ 20% ถ้าเราลดต้นทุนได้อีกอย่างน้อยประมาณ 8% ก็จะสามารถทำให้ต้นทุนของสินค้าต่ำลง ก็จะสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ดียิ่งขึ้น

จากสาระสำคัญที่นำเสนอข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการรับรู้และเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษของจังหวัดมุกดาหาร เพื่อการค้าและการลงทุนของนักลงทุนในพื้นที่

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้การก้าวสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษของประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่ อีสานตอนบน
2. เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมการก้าวสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษของประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่ อีสานตอนบน

### ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้การก้าวสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษของประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่อีสานตอนบนคือ จังหวัดมุกดาหาร
2. ได้แนวทางในการเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษของประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่ อีสานตอนบน คือ จังหวัดมุกดาหาร

### วิธีดำเนินการวิจัย

| กิจกรรม                                                                                                             | ประชากร/กลุ่มเป้าหมาย                                     | เครื่องมือเก็บข้อมูล                                              |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------|
| 1. เพื่อศึกษาการรับรู้การก้าวสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษของนักลงทุน และประชาชนในเขตพื้นที่ จังหวัดมุกดาหาร           | 1. ประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่<br>อำเภอเมืองจังหวัดมุกดาหาร | 1.แบบบันทึกการประชุม<br>2.แบบสอบถาม<br>3.แบบสังเกต<br>4.บันทึกภาพ |
| 2. เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษของนักลงทุนและประชาชนในเขตพื้นที่ จังหวัดมุกดาหาร | 1. ประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่<br>อำเภอเมืองจังหวัดมุกดาหาร | 1.แบบบันทึกการประชุม<br>2.แบบสอบถาม<br>3.แบบสังเกต<br>4.บันทึกภาพ |

| วิธีการเก็บข้อมูล                                                                                                                                                                                                     | ผลที่คาดว่าจะได้รับ                                                                                                                                                              |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| 1. จัดประชุมทีมงานในพื้นที่เพื่อสร้างความเข้าใจในวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินงาน<br>2. ศึกษาเอกสารการเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ<br>3. แบบสอบถามประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดมุกดาหาร<br>4. จัดสัมมนา 1 ครั้ง | 1. ทีมงานเข้าใจในวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินการ<br>2. ได้ข้อมูลที่เป็นอยู่จริงเกี่ยวกับการรับรู้ในการก้าวสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษของประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่ จังหวัดมุกดาหาร |
| 1. จัดประชุมทีมงานในพื้นที่เพื่อสร้างความเข้าใจในวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินงาน<br>2. ศึกษาเอกสารการเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ<br>3. แบบสอบถามประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดมุกดาหาร<br>4. จัดสัมมนา 1 ครั้ง | 1. ทีมงานเข้าใจในวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินการ<br>2. ได้แนวทางในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษของประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่ จังหวัดมุกดาหาร                       |

การวิจัยใช้เวลาดำเนินการ 12 เดือน

ก. ขั้นตอนการเตรียมการ : ค้นหาชื่อเรื่องหรือปัญหาที่จะทำและจัดทำเครื่องมือเก็บข้อมูล(3 เดือน)

1. ศึกษาเอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็น
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. จัดหาและฝึกอบรมผู้ช่วยนักวิจัย
5. ทดสอบและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข. ขั้นตอนการเก็บข้อมูล (3 เดือน)

6. เลือกประชากรผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant)
7. สัมภาษณ์ประชากรผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant)

ค. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Variable)(2 เดือน)

8. ตรวจสอบความครบถ้วน สมบูรณ์ และความถูกต้องของข้อมูล
9. วิเคราะห์ข้อมูล

ง. การเขียนรายงาน และการเผยแพร่ผลงาน (4 เดือน)

10. เขียนรายงานการวิจัย 3 เดือน
11. จัดพิมพ์ 1 เดือน

## ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิงจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 และเป็นชาย 100 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 มีอายุ 21-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมาคือ อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 และ อายุ 41-60 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 ตามลำดับ มีระดับการศึกษาสูงสุด คือปริญญาตรี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย/เทียบเท่าจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 สูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 และประถมศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตามลำดับ มีอาชีพ พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมาคือ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 ผู้ประกอบการค้า/เจ้าของกิจการ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 และเกษตรกร/องค์กรเกษตรกร จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้และเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษของจังหวัดมุกดาหาร

### ด้านการลงทุน

กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลด้านการลงทุนในหัวข้อเรื่องต่างๆดังนี้ การส่งเสริมการลงทุนการค้าส่ง ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ตามลำดับ

การส่งเสริมการลงทุนการขนส่ง ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ตามลำดับ

การเป็นคลังสินค้าระหว่างประเทศไทย และประเทศเพื่อนบ้าน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 ตามลำดับ

การส่งเสริมการส่งออก ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 69.5 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 ตามลำดับ

เป็นศูนย์กระจายสินค้าระหว่างประเทศ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 ตามลำดับ

ก่อให้เกิดการจ้างงานเพิ่ม ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 73.2 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 ตามลำดับ

### ด้านสังคมและวัฒนธรรม(การพัฒนามนุษย์)

กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม(การพัฒนามนุษย์) ในหัวข้อต่างๆดังนี้ ให้  
ความสำคัญกับการศึกษา ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ  
82.5 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียม  
ความพร้อม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

การลงทุนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม  
จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 73.2 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ  
22.4 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

ส่งเสริมการจ้างงานที่เหมาะสม ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน  
186 คน คิดเป็นร้อยละ 75.6 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 และ  
ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 ตามลำดับ

ส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน  
187 คน คิดเป็นร้อยละ 76 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 และ  
ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ตามลำดับ

การอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเชิงประยุกต์ ส่วนใหญ่กลุ่ม  
ตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 62.2 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียม  
ความพร้อม จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 18 คน คิดเป็น  
ร้อยละ 7.3 ตามลำดับ

เสริมสร้างทักษะในการประกอบอาชีพของสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ส่วนใหญ่กลุ่ม  
ตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 62.2 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียม  
ความพร้อม จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 17 คน คิดเป็น  
ร้อยละ 6.9 ตามลำดับ

การพัฒนาสมรรถภาพของระบบราชการ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม  
จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 71.1 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ  
22.8 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 ตามลำดับ

ด้านสังคมและวัฒนธรรม (การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม)

กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม(การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม)ในหัวข้อต่างๆ  
ดังนี้ การขจัดความยากจน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อย  
ละ 44.7 รองลงมาคือ รับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียม  
ความพร้อม จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.14 ตามลำดับ

เครือข่ายความปลอดภัยทางสังคม และความคุ้มกันจากผลกระทบด้านลบจากการรวมตัวอาเซียน  
และโลกาภิวัตน์ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 62.6  
รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความ  
พร้อม จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 ตามลำดับ

ส่งเสริมความปลอดภัย และความมั่นคงด้านอาหาร ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 62.6 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

การเข้าถึงการดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการดำรงชีวิตที่มีสุขภาพ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 69.9 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

การเพิ่มศักยภาพในการควบคุมโรคติดต่อ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 65.9 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 ตามลำดับ

รับประกันอาเซียนที่ปลอดภัยเสถียร ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 63.4 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 ตามลำดับ

การสร้างรัฐที่พร้อมรับภัยพิบัติ และประชาคมที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ตามลำดับ

#### ด้านสังคมและวัฒนธรรม (ความยุติธรรมและสิทธิ)

กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม(ความยุติธรรมและสิทธิ)ในหัวข้อต่างๆดังนี้ การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิและสวัสดิการสำหรับสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

การคุ้มครองและส่งเสริมแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมาคือ รับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

#### ด้านสังคมและวัฒนธรรม (ส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม)

กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม (ส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม) ในหัวข้อต่างๆดังนี้ การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมของโลก ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ตามลำดับ

การจัดการและการป้องกันปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมข้ามแดน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วมของประชาชนส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

ส่งเสริมเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 ตามลำดับ

ส่งเสริมคุณภาพมาตรฐานการดำรงชีวิตในเขตเมืองต่างๆของอาเซียน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 ตามลำดับ

การทำการประสานกันเรื่องนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและฐานข้อมูล ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 54.9 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ตามลำดับ

ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรชายฝั่ง และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 ตามลำดับ

ส่งเสริมการจัดการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 ตามลำดับ

ด้านสังคมและวัฒนธรรม (การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน)

กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม (การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน) ในหัวข้อต่างๆดังนี้ ส่งเสริมและตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน และความรู้สึกของการเป็นประชาคม ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ตามลำดับ

การส่งเสริมและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 ตามลำดับ

ส่งเสริมและสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 73.6 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

การมีส่วนเกี่ยวข้องกับชุมชน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 และไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

#### ด้านสังคมและวัฒนธรรม (การลดช่องว่างทางการพัฒนา)

กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม (การลดช่องว่างทางการพัฒนา) ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 และไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 ตามลำดับ

#### ด้านการเมือง และความมั่นคง

กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลด้านการเมืองและความมั่นคง ในหัวข้อต่างๆดังนี้ เสริมสร้างสันติภาพและความมีเสถียรภาพทางการเมืองของภูมิภาค ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 และไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 ตามลำดับเสริมสร้างขีดความสามารถของอาเซียนในการเผชิญภัยคุกคามความมั่นคง ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 และไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 ตามลำดับ

ประชาคมอาเซียนมีปฏิสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและสร้างสรรค์กับประชาคมโลก ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 65.4 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 และไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 ตามลำดับ

#### ด้านเศรษฐกิจ

กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ ในหัวข้อต่างๆดังนี้ การจัดตั้งเขตการค้าอาเซียน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 และไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

ด้านการส่งเสริมการลงทุนอาเซียน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 61.8 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 และไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

ด้านการท่องเที่ยวของอาเซียน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 65.9 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 และไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 ตามลำดับ

ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมอาเซียน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 และไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ตามลำดับ

ขยายปริมาณการค้า และการลงทุนภายในภูมิภาค ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 ตามลำดับ

ลดการพึ่งพาทลาดในประเทศที่สาม ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

สร้างอำนาจการต่อรอง และศักยภาพในการแข่งขันของอาเซียนในเวทีเศรษฐกิจโลก ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

เพิ่มสวัสดิการ และยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนของประเทศสมาชิกอาเซียน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

หลักการของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจ ซึ่งได้แก่การประหยัดต่อขนาด การแบ่งงานกันทำ และการพัฒนาการชำนาญในการผลิตประเทศสมาชิกอาเซียน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 69.1 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 ตามลำดับ

ด้านศึกษา/เสาะหาแหล่งวัตถุดิบที่มีความได้เปรียบด้านราคาและคุณภาพ

กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 67.1 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

ด้านศึกษาความเป็นไปได้ในการย้ายฐานการผลิต

ตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 67.1 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 ตามลำดับ

ด้านสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนา Brand Thailand ให้เป็นที่ยอมรับ

กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 ตามลำดับ

ด้านสร้างพันธมิตรทางธุรกิจในประเทศอาเซียนอื่น เพื่อใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบในการแข่งขัน

กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 71.5 รองลงมาคือ รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 ตามลำดับ

ด้านศึกษารสนิยม และแนวโน้มความต้องการของผู้บริโภคสินค้าและบริการ

กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 69.5 รองลงมาคือ  
รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน  
15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 ตามลำดับ

ด้านปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตสินค้า/การให้บริการ (ต้นทุน และคุณภาพ)

กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมาคือ  
รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน  
11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

ด้านให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรในองค์กร

กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้และเตรียมความพร้อม จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 65.9 รองลงมาคือ  
รับรู้แต่ไม่เตรียมความพร้อม จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 และ ไม่รับรู้และไม่เตรียมความพร้อม จำนวน  
16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

## References

- Caves, Richard; Frankel, Jeffrey A. and Jones, Ronald W. (1996). World Trade and Payments : An Introduction. Seventh Edition. USA: Harper Collins College Publishers.
- Krugman, Paul A. and Obstfeld, Maurice. (2006). International Economics: Theory and Policy. New York: Pearson/ Addison Wesley.
- Salvatore, Dominick. (1998). International Economics. Sixth Edition. New Jersey:Prentice Hall.
- Shim, Jae K. and Siegel, Joel G. (1995). Dictionary of Ecoeconomics. New York: JohnWiley & Sons, Inc.

ผู้เขียน

จักรวาล วงศ์มณี

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

เลขที่ 2 ถ.ราชธานี ต.ในเมือง อ.เมือง จ.อุบลราชธานี 34000

E-mail : aj.dong2011@gmail.com